



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.771/1
van 25 april 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van artikel 15/2 van het koninklijk besluit van
9 maart 2006 betreffende het activerend beleid bij
herstructureringsen’

Op 26 maart 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 betreffende het activerend beleid bij herstructureringen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 april 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Koen MUYLLE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 april 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 ‘betreffende het activerend beleid bij herstructurerings’ te vervangen. Dat artikel voorziet in een tegemoetkoming aan de werkgever in de outplacementkosten voor een werknemer die ontslagen is in het kader van een herstructurering.

3. Artikel 14, 2°, van het decreet ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’, dat op 20 maart 2019 in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement is goedgekeurd,¹ voegt in artikel 5, § 1, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding’ een punt 11° toe, dat luidt:

“11° taken met betrekking tot de terugbetaling van de outplacementkosten aan werkgevers in herstructurering.

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de raad van bestuur van de VDAB de volgende aspecten van die terugbetaling:

- a) de situaties waarin de kosten terugbetaald kunnen worden;
- b) de voorwaarden om voor een terugbetaling in aanmerking te komen;
- c) de hoogte van de bedragen van de terugbetaling;
- d) de wijze waarop de aanvraag tot terugbetaling ingediend wordt en de formaliteiten waaraan ze moet voldoen.”

Artikel 5, § 1, 11°, biedt samen met paragraaf 2 van dat artikel, op grond waarvan de Vlaamse Regering nadere regels kan uitvaardigen betreffende de in artikel 5, § 1, vermelde aangelegenheden, rechtsgrond voor het ontwerp.

¹ *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1888/3, 5.

VORMVEREISTEN

4.1. Het ontworpen artikel 15/2, § 4, van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 bepaalt dat bij de aanvraag tot tegemoetkoming bepaalde persoonsgegevens van de betrokken werknemers moeten worden overgemaakt aan de VDAB. De ontworpen regeling heeft bijgevolg betrekking op de verwerking van persoonsgegevens.

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’,² te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen.

4.2. Overeenkomstig artikel 5, § 1, 11°, van het decreet van 7 mei 2004 dient over het ontworpen besluit het advies te worden ingewonnen van de raad van bestuur van de VDAB. Uit het ontwerp en de bij de adviesaanvraag gevoegde documenten kan niet worden afgeleid dat aan dit vormvereiste reeds is voldaan.

4.3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De aanhef van het te nemen besluit moet in overeenstemming worden gebracht met hetgeen hiervoor is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond. Bovendien moet melding worden gemaakt van de nog te vervullen vormvereisten.

² De Commissie voor de persoonlijke levenssfeer is vanaf 25 mei 2018 opgevolgd door de Gegevensbeschermingsautoriteit (zie de artikelen 3 en 110 van de wet van 3 december 2017). De leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer oefenen evenwel de taken en de bevoegdheden van de Gegevensbeschermingsautoriteit uit tussen 25 mei 2018 en de dag waarop de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit de eed afleggen en een verklaring ondertekenen dat er geen belangenconflicten zijn (artikel 114 van de wet van 3 december 2017).

6. In het huidige zesde lid van de aanhef dient de verwijzing naar het advies van de Raad van State te worden geredigeerd als volgt:

“Gelet op advies 65.771/1 van de Raad van State, gegeven op 25 april 2019, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

Artikel 1

7. Het ontworpen artikel 15/2, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 bepaalt dat de werkgever in herstructurering een tegemoetkoming kan krijgen in de outplacementkosten voor een werknemer die ontslagen is in het kader van de herstructurering en aan wie een verminderingsskaart is uitgereikt, als die werknemer zich in een van de volgende situaties bevindt:

1° de werknemer heeft tijdens de periode van inschrijving bij de tewerkstellingscel, vermeld in artikel 10, § 8, eerste of tweede lid, outplacement aangeboden gekregen;

2° de werknemer is tijdens de geldigheidsperiode van de verminderingsskaart uitgestroomd binnen drie maanden na het einde van het outplacement en heeft gedurende de periode tussen de inschrijving bij de tewerkstellingscel en de werkhervatting outplacement aangeboden gekregen.”

Het ontworpen artikel 15/2, § 3, bepaalt het maximumbedrag van de tegemoetkoming voor elke werknemer, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, en voor elke werknemer, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°.

Uit de nota aan de Vlaamse Regering blijkt dat die bedragen moeten worden beschouwd als schijven en dat eenzelfde werknemer recht kan geven op zowel de tegemoetkoming voor de werknemer, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, als de tegemoetkoming voor de werknemer, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°.

Met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid van de regelgeving verdient het aanbeveling om dit aspect van de regeling duidelijker in de tekst van het ontwerp tot uitdrukking te brengen.

8. Het ontworpen artikel 15/2, § 2, derde lid, bepaalt dat de tegemoetkoming ook betrekking kan hebben “op de outplacementkosten die, in het kader van de herstructurering, op basis van een collectieve arbeidsovereenkomst die gesloten is in een paritair comité of onder één paritair subcomité van dat paritair Comité, gedragen worden door een sectorale instantie waaronder de werkgever in herstructurering ressorteert”.

In bepaalde onderdelen van de ontworpen regeling wordt met deze mogelijkheid rekening gehouden. Zo vermelden het ontworpen artikel 15/2, § 5, tweede en derde lid, zowel “de werkgever in herstructurering” als “de sectorale instantie, vermeld in paragraaf 2, derde lid, waaronder de werkgever in herstructurering ressorteert”. Hetzelfde geldt voor het ontworpen artikel 15/2, § 6.

In andere onderdelen van de ontworpen regeling wordt er met de voormelde mogelijkheid echter geen rekening gehouden. Zo bepaalt het ontworpen artikel 15/2, § 1, eerste lid, dat “de werkgever in herstructurering” de tegemoetkoming kan krijgen en voorziet het ontworpen artikel 15/2, § 4, enkel in een aanvraag die uitgaat van “de werkgever in herstructurering”.

Het verdient aanbeveling om de ontworpen regeling op dit punt aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen en deze, waar nodig, aan te passen.

9. In het ontworpen artikel 15/2, § 1, derde lid, 2°, van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 moet de geografische omschrijving “Vlaanderen” worden vervangen door “het Vlaamse Gewest”.

10. In het ontworpen artikel 15/3 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 moet telkens worden verwezen naar “paragraaf 1, eerste lid, 1° (of 2°)” in plaats van naar “paragraaf 1, 1° (of 2°)”.

Artikel 3

11. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit in werking treedt op 1 januari 2019.

Artikel 14, 2°, van het decreet ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’, waarbij de bepaling wordt ingevoerd die rechtsgrond biedt voor het ontwerp, treedt overeenkomstig artikel 23 van dat decreet in werking op 1 april 2019. Het te nemen besluit kan bijgevolg ten vroegste op die datum in werking treden.

Daarnaast dient er rekening mee te worden gehouden dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten enkel toelaatbaar is ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

Indien de ontworpen regeling niet in één van die gevallen valt in te passen, zal het te nemen besluit ten vroegste op de datum van bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad* in werking kunnen treden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Jo BAERT